

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 4 december 2013 (5.12)
(OR. en)**

17392/13

**Interinstitutionellt ärende:
2013/0402 (COD)**

**PI 178
CODEC 2842**

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
mottagen den:	28 november 2013
till:	Uwe CORSEPIUS, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2013) 813 final
Ärende:	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om att skydda know- how och företagsinformation (företagshemligheter) som inte har röjts från att olagligen anskaffas, utnyttjas och röjas

För delegationerna bifogas kommissionens dokument – COM(2013) 813 final.

Bilaga: COM(2013) 813 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 28.11.2013
COM(2013) 813 final

2013/0402 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

**om att skydda know-how och företagsinformation (företagshemligheter) som inte har
röjts från att olagligen anskaffas, utnyttjas och röjas**

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2013) 471 final}

{SWD(2013) 472 final}

{SWD(2013) 493 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

EU är framstående inom vetenskap och innovation, och skulle kunna bli världsledande. En hög vetenskaplig kvalitet är inte bara ett mål som forskarna strävar efter, utan ger också ett stort utbyte för de enskilda individerna och för samhället. Generellt är dock företagens roll inom forskning och utveckling (FoU) inte tillräckligt framträdande i EU jämfört med vissa viktiga handelspartner, särskilt Förenta staterna och Japan. Att företagens FoU-investeringar inte når upp till optimal nivå inverkar negativt på införandet av nya produkter, processer och tjänster och ny know-how.

Det är därför önskvärt att förbättra villkoren för innovativ affärsverksamhet. Som en del i den mer omfattande Europa 2020-strategin har kommissionen åtagit sig att inrätta en innovationsunion, skydda investeringar i kunskapsbasen, minska kostsam fragmentering och skapa gynnsammare villkor för innovation i EU. Gynnsamma villkor för innovation borde särskilt uppmuntra större privata FoU-investeringar via ett mer omfattande samarbete mellan universitet och näringsliv, även över gränserna, inom FoU och teknisk utveckling, via öppen innovation och en förbättrad värdering av immateriell egendom, i syfte att öka tillgången till riskkapital och riskfinansiering för forskningsinriktade och innovativa ekonomiska aktörer. Att uppnå sådana mål uteslutande på nationell nivå är inte tillräckligt och skulle leda till ineffektivt dubbelarbete i unionen.

De kraftigt minskade transaktionskostnaderna i den digitala ekonomin har resulterat i nya former av samarbete med öppen vetenskap och öppen innovation, som ofta leder till nya affärsmodeller för användning av gemensamt skapad kunskap. Immateriella rättigheter är dock en väsentlig del av innovationspolitiken. De immateriella rättigheterna gör det möjligt för uppfinnare och upphovsmän att tillägna sig resultaten av sina insatser, som är immateriella till sin karaktär, och ger därmed de incitament som krävs för investeringar i nya lösningar och uppfinningar och ny know-how. De immateriella rättigheterna tenderar att skydda resultaten av kreativa eller innovativa insatser, men de har ett begränsat tillämpningsområde.

Under forsknings- och skapandeprocessen sammanställs och utvecklas betydelsefull information som leder till att det stegvis byggs upp kunskap av stort ekonomiskt värde som ofta inte uppfyller villkoren för skydd av immateriella rättigheter, men som är lika viktig för innovation och för företagens konkurrenskraft överlag. När immateriell egendom måste hållas hemlig för att trygga sådana tillgångar och attrahera finansiering och investeringar använder sig företag, laboratorier, universitet samt enskilda uppfinnare och upphovsmän av det mest tillförlitliga och hävdvunna sättet att tillägna sig värdefull information: konfidentialitet.

Liksom forskning bygger på tidigare arbete har utbyte av kunskap och nya resultat en avsevärd hävstångseffekt på ny innovation. Beroende på innovatörens affärsmodell finns det fall när konfidentialitet är vad som krävs för att den immateriella egendomen ska kunna utvecklas så att den kan utnyttjas för innovation och ökad konkurrenskraft. Varje immateriell rättighet bygger på en hemlighet. Författare avslöjar inte den intrig de arbetar med (en framtida upphovsrätt), biltillverkare skickar inte ut de första skisserna av en ny modell (en framtida modell), företagen lämnar inte ut de preliminära resultaten av sina tekniska experiment (ett framtida patent) och håller inne med information om lanseringen av en ny märkesprodukt (ett framtida varumärke) osv.

I juridisk terminologi kallas information som hålls konfidentiell för att bevara konkurrensfördelar "företagshemligheter", "konfidentiella uppgifter", "konfidentiell affärsinformation" eller "hemlig know-how". Näringslivet och den akademiska världen

använder ibland andra beteckningar, t.ex. ”äganderättsskyddad know-how” eller ”äganderättsskyddad teknik”.

Företagshemligheter är också lika viktiga när det gäller att skydda icke-teknisk innovation. Tjänstesektorerna, som svarar för cirka 70 % av EU:s BNP, är mycket dynamiska och dynamiken är beroende av att ny kunskap skapas genom innovationer. Tjänstesektorn är dock inte lika beroende som tillverkningsindustrin av tekniska processer och produktinnovation (som skyddas av patent). I denna centrala del av EU:s ekonomi används konfidentialiteten för att bygga upp och utnyttja så kallad ”mjuk” innovation i syfte att stärka konkurrenskraften. Detta omfattar användning och tillämpning av olika typer av strategisk affärsinformation, som går utöver teknisk kunskap, t.ex. information om kunder och leverantörer, affärsprocesser, affärsplaner, marknadsundersökningar osv.

Ekonomerna är överens om att företag, oberoende av storlek, värderar företagshemligheter minst lika högt som alla andra former av immateriella rättigheter. Företagshemligheter är särskilt viktiga för små och medelstora företag och nystartade företag eftersom dessa ofta saknar specialiserade personalresurser och finansiell styrka för att registrera, hantera, hävda och försvara immateriella rättigheter.

Även om inte företagshemligheter skyddas som vanliga immateriella rättigheter är de dock ett viktigt kompletterande instrument till de immateriella tillgångar som företagen måste tillägna sig och som är drivkraften för 2000-talets kunskapsekonomi. Innehavaren av en företagshemlighet har inga exklusiva rättigheter till den information som företagshemligheten omfattar. För att främja en ekonomiskt effektiv och konkurrenskraftig process är begränsningar av utnyttjandet av en företagshemlighet dock motiverade i fall där en tredje part har erhållit den know-how eller information det gäller från företagshemlighetens innehavare mot dennes vilja på ett ohederligt sätt. Bedömningen av om och i vilken utsträckning sådana begränsningar är nödvändiga görs från fall till fall genom domstolsprövning.

Detta innebär att konkurrenter har möjlighet, och bör uppmuntras till, att utveckla och använda samma, liknande eller alternativa lösningar, och således konkurrera när det gäller innovation, men inte har rätt att fuska, stjäla eller vilseleda för att skaffa sig konfidentiell information som tagits fram av andra.

Utvecklingen och hanteringen av kunskap och information har fått allt större betydelse för EU:s ekonomi, och samtidigt har exponeringen av värdefull know-how och information (företagshemligheter) som inte har röjts för stöld, spioneri eller andra metoder för angrepp ökat, och fortsätter att öka (globalisering, utkontraktering, längre leveranskedjor, ökad användning av IKT osv.). Risken ökar också att stulna företagshemligheter utnyttjas i tredjeländer för tillverkning av intrångsgörande varor som sedan konkurrerar i EU med varorna från den som utsatts för angreppet. Det faktum att den rättsliga ramen för skydd av företagshemligheter från att olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjas i dag kännetecknas av många olikheter och uppsplittring hämmar emellertid gränsöverskridande FoU och spridning av innovativa kunskaper genom att undergräva de europeiska företagens förmåga försvara sin know-how mot ohederliga attacker.

Optimering av infrastrukturen för immateriella rättigheter är en viktig pelare i Innovationsunionen, och i det sammanhanget antog kommissionen i maj 2011 en omfattande strategi för immateriella rättigheter, och åtog sig att granska skyddet av företagshemligheter¹. Detta förslag är ytterligare ett resultat av åtagandet att skapa en inre marknad för immateriella rättigheter.

¹ KOM(2011) 287.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

2.1 Offentligt samråd

Detta initiativ grundar sig på en utvärdering av betydelsen av företagshemligheter för innovation och för företagens konkurrenskraft, i vilken utsträckning de används, vilken roll de har, och vilken anknytning de har till immateriella rättigheter i samband med skapande och ekonomiskt utnyttjande av kunskap och immateriella tillgångar, och det berörda regelverket. Dessa bedömningar gjordes med hjälp av två externa studier och omfattande samråd med berörda aktörer.

En första studie (som offentliggjordes i januari 2012) innehåller en jämförande bedömning av lagarna för skydd mot angrepp på företagshemligheter i EU:s medlemsstater. Vid en andra studie, offentliggjord i maj 2013, bedömdes företagshemligheternas ekonomiska bas och skyddet mot angrepp på sådana, och analyserades det rättsliga skyddet av företagshemligheter i EU ytterligare. Den bekräftade att skyddet i nuläget i unionen är fragmenterat och diversifierat, och att det generellt är ogenomskinligt och innebär onödiga kostnader och risker. Studien fastslog att ett effektivt system för att säkra FoU-resultat är en förutsättning för att företag ska satsa på innovation, och att den flexibilitet som skapas genom att man faktiskt kan ha tillit till företagshemligheter passar väl in i innovationsarbetet i dagens affärsklimat. Slutsatsen var att en harmonisering av lagstiftningen om företagshemligheter i EU skulle förbättra villkoren för företagen att utveckla, utbyta och använda innovativ kunskap.

Aktörernas synpunkter samlades in i tre steg. Först diskuterade det civila samhället, näringslivet, den akademiska världen och offentliga myndigheter frågan under en konferens som kommissionen anordnade i juni 2012.

I samband med den andra studien, i november 2012, påbörjades därefter en undersökning om utnyttjandet av företagshemligheter, risker och rättsligt skydd. Undersökningen var riktad till ett representativt urval av företag inom hela EU, däribland små och medelstora företag som stod för 60 % av urvalet. Totalt inkom 537 svar på undersökningen. Totalt sett rankade 75 % av de intervjuade företagshemligheter som strategiskt viktiga för företagets tillväxt, konkurrenskraft och innovationsförmåga. Undersökningen visade att ungefär en femtedel hade drabbats av minst ett försök till angrepp inom EU under de senaste 10 åren, och nästan två av fem uppgav att risken för detta hade ökat under samma period. Två tredjedelar av de som svarade var positiva till ett lagstiftningsförslag från EU.

För det tredje genomförde kommissionens avdelningar ett öppet offentligt samråd mellan den 11 december 2012 och den 8 mars 2013, med inriktning på möjliga alternativ och konsekvenserna av dessa. 386 svar inkom, främst från enskilda personer (huvudsakligen från en medlemsstat) och företag. 202 tyckte att det rättsliga skyddet mot angrepp på företagshemligheter bör hanteras av EU. Åsikterna från de två största grupperna bland de svarande (enskilda och företag) var dock polariserad. Tre av fyra invånare anser att företagshemligheter har liten betydelse för FoU och tycker att det befintliga rättsliga skyddet av företagshemligheter är överdrivet, och 75 % anser inte att åtgärder på EU-nivå behövs. De företag som svarade anser å andra sidan att företagshemligheter har mycket stor betydelse för FoU och för deras konkurrenskraft. En betydande majoritet anser att det befintliga skyddet är svagt, särskilt på gränsöverskridande nivå, och menar att skillnaderna mellan de rättsliga ramarna på nationell nivå medför negativa effekter som t.ex. högre affärsrisk i medlemsstater med svagare skydd, mindre incitament till gränsöverskridande FoU och ökade utgifter för förebyggande åtgärder för skydd av information.

2.2 Konsekvensbedömning

Av konsekvensbedömningen framgår de nationella skillnaderna i skyddet av företagshemligheter: av medlemsstaternas lagar innehåller ett fåtal en definition av företagshemligheter och regler som fastställer när dessa bör skyddas; domstolsförelägganden att vidta en viss åtgärd mot den som har begått intrånget är inte alltid tillgängliga; traditionella regler om beräkning av skadestånd är ofta olämpliga i fall av angrepp på företagshemligheter, och alternativa metoder (t.ex. storlek på royalty som skulle ha betalats enligt ett licensavtal) finns inte i alla medlemsstater; de straffrättsliga bestämmelserna omfattar inte stöld av företagshemligheter i alla medlemsstater. Dessutom saknar många medlemsstater bestämmelser som syftar till att skydda företagshemligheter i samband med en rättstvist, vilket avskräcker den som utsatts för angrepp på företagshemligheter från att söka rättslig prövning.

Detta ledde till följande två huvudproblem:

- Incitamenten är inte optimala för gränsöverskridande innovativ verksamhet. När det finns risk för angrepp på företagshemligheter och det rättsliga skyddet är ineffektivt påverkas incitamenten för innovation (även på gränsöverskridande nivå) på grund av i) det lägre förväntade värdet av innovationer som bygger på företagshemligheter och den högre kostnaden för att skydda dem, och ii) den högre affärsrisken när man delar med sig av företagshemligheter. Exempelvis skulle 40 % av företagen i EU avstå från att dela företagshemligheter med andra parter på grund av rädsla för att förlora konfidentiell information genom missbruk eller utlämnande utan deras samtycke. Detta hämmar innovation och i synnerhet forskningssamverkan och öppen innovation som kräver utbyte av viktig information mellan flera företag och forskningspartner.
- Konkurrensfördelar som bygger på företagshemligheter är i riskzonen (minskad konkurrenskraft): det uppsplittrade rättsliga skyddet inom EU garanterar inte ett jämförbart skydd och lika möjligheter till rättslig prövning inom den inre marknaden, vilket sätter konkurrensfördelar som bygger på företagshemligheter, oavsett om de är förknippade med innovation eller inte, på spel och underminerar konkurrenskraften hos innehavarna av företagshemligheter. Den europeiska kemiska industrin t.ex., som i hög grad förlitar sig på processinnovation som bygger på företagshemligheter, uppskattar att angrepp på en företagshemlighet ofta kan leda till en minskning av omsättningen med upp till 30 %.

Syftet med initiativet är att se till att den konkurrenskraft bland europeiska företag och forskningsorgan som bygger på know-how och företagsinformation (företagshemligheter) som inte har röjts är tillräckligt skyddad samt att förbättra villkoren/ramarna för utveckling och utnyttjande av innovation och kunskapsöverföring inom den inre marknaden. Framför allt syftar det till att effektivisera det rättsliga skyddet mot angrepp på företagshemligheter på den inre marknaden.

Följande möjliga alternativ för att lösa problemet har övervägts:

- Status quo.
- Informera och öka medvetenheten om de nationella åtgärder, förfaranden och rättsmedel som finns mot angrepp på företagshemligheter.
- Konvergens när det gäller nationell civilrätt avseende det olagliga i angrepp på företagshemligheter (men regler om rättsmedel och bevarande av konfidentialitet för företagshemligheter under rättsliga förfaranden beslutas på nationell nivå).

- Konvergens när det gäller nationella civilrättsliga rättsmedel mot angrepp på företagshemligheter, och regler om bevarande av konfidentialitet för företagshemligheter under och efter rättsliga förfaranden (utöver alternativ 3).
- Konvergens när det gäller nationell straffrätt utöver konvergens när det gäller civilrätt (alternativ 4), inbegripet regler om lägsta straffrättsliga påföljd.

I konsekvensbedömningen drogs slutsatsen att alternativ 4 vore proportionellt och bäst lämpat för att uppnå de eftersträlvade målen.

Beträffande effekter skulle konvergens när det gäller civilrättsliga rättsmedel ge innovativa företag möjlighet att försvara sina rättmätiga företagshemligheter mer effektivt i hela EU. Om innehavarna av företagshemligheter kunde lita på att konfidentialitet råder under en process skulle de också vara mer benägna att söka rättsligt skydd mot potentiella skador till följd av angrepp på företagshemligheter. Den ökade rättssäkerheten och konvergensen när det gäller lagstiftning skulle bidra till att öka värdet på de innovationer som företagen försöker skydda som företagshemligheter, eftersom risken för angrepp skulle minska. Positiva effekter på den inre marknadens funktion skulle bli resultatet, då företag, särskilt små och medelstora företag, och forskare bättre kan använda sina innovativa idéer genom att samarbeta med de bästa parterna i EU, och därmed bidra till att öka den privata sektorns investeringar i FoU på den inre marknaden. Samtidigt bör konkurrensen inte begränsas eftersom inga exklusiva rättigheter ges och alla konkurrenter har möjlighet att oberoende av varandra skaffa sig den kunskap som skyddas genom en företagshemlighet (inbegripet genom återskapande). På samma sätt bör anställningsmöjligheterna och rörligheten för högt kvalificerad arbetskraft (de som har tillgång till företagshemligheter) på den inre marknaden inte påverkas negativt. Detta bör med tiden ge positiva effekter för konkurrenskraften och tillväxten i EU. Detta initiativ har ingen negativ inverkan på grundläggande rättigheter. Initiativet kommer i synnerhet att främja äganderätten och rätten att bedriva näringsverksamhet. I fråga om tillgången till handlingar i samband med rättsliga förfaranden har skyddsåtgärder vidtagits för att skydda rätten till försvar. Initiativet innehåller också skyddsåtgärder för att se till att rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet garanteras.

Detta initiativ överensstämmer med internationella förpliktelser (avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter – Trips-avtalet). De största handelsparterna har liknande lagstiftning på området.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Enligt artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får EU-bestämmelser om harmonisering av nationell lagstiftning antas när det är nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera på ett smidigt sätt. Syftet med förslaget är att införa tillräckliga och jämförbara möjligheter till rättslig prövning på den inre marknaden i samband med angrepp på företagshemligheter (samtidigt som det ger tillräckliga garantier för att förhindra missbruk). Nuvarande nationella regler innebär varierande skydd i EU mot angrepp på företagshemligheter, vilket äventyrar en väl fungerande inre marknad för information och know-how. För att värdefull information (t.ex. avseende tillverkningsprocesser, nya ämnen och material, icke patenterad teknik, affärslösningar) ska kunna uppfylla sin fulla potential som ekonomisk tillgång måste den kunna överföras, på ett förtroendefullt sätt, eftersom den kan ha olika användningsområden för olika aktörer i olika geografiska regioner, och således generera inkomst till upphovsmän och möjliggöra en effektiv resursfördelning. Det splittrade regelverket minskar också incitamenten till innovationsrelaterad gränsöverskridande verksamhet som skulle vara beroende av utnyttjandet av information som skyddats som företagshemlighet, till exempel etablering i en annan medlemsstat för framställning eller

saluföring av produkter/tjänster som bygger på företagshemligheter, tillhandahållande av varor/tjänster till ett företag i en annan medlemsstat eller utkontraktering av tillverkning till ett annat företag i en medlemsstat. Om, i sådana situationer, en aktör i ett annat land med lägre skyddsnivå har angripit företagshemligheter kan intrångsgörande varor spridas på marknaden. Befintliga nationella regler gör därmed gränsöverskridande nätverksbaserad FoU och innovation mindre attraktiv och mer komplicerad. De leder också till större affärsrisk i medlemsstater med lägre skyddsnivå, med negativa effekter för EU:s ekonomi i sin helhet, eftersom å ena sidan incitamenten till gränsöverskridande handel minskar, och å andra sidan ”intrångsgörande varor” med ursprung i dessa medlemsstater (eller importerade via dem) kan spridas på den inre marknaden. Förslaget bör underlätta gränsöverskridande FoU-samarbete – ett tydligt, sunt och likvärdigt skydd mot angrepp på företagshemligheter främjar gränsöverskridande utbyte och överföring av konfidentiell företagsinformation och know-how genom att minska de risker och transaktionskostnader som är förknippade med hanteringen av flera olika lagstiftningar. Det bör också förbättra incitamenten till gränsöverskridande handel, tack vare minskad illojal konkurrens från sådana som försöker åka snålskjuts inom den gränsöverskridande marknaden.

Vad gäller subsidiariteten beror de problem som tas upp i konsekvensbedömningen på skillnader och bristande överensstämmelse i den befintliga rättsliga ramen som inte garanterar lika villkor för EU-företagen, med negativa konsekvenser för deras konkurrenskraft och för EU som helhet. Att uppnå större enhetlighet mellan medlemsstaterna när det gäller åtgärder för rättslig prövning är avgörande för hanteringen av dessa problem. Sådan enhetlighet kan dock inte uppnås genom åtgärder som vidtas enbart på medlemsstatsnivå – erfarenheterna på detta område visar att även om medlemsstaterna i viss utsträckning samordnas, t.ex. genom Trips-avtalet, uppnås inte någon tillräcklig harmonisering av de nationella reglerna. Den föreslagna åtgärdens nödvändiga omfattning och effekt ligger således på EU-nivå.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget. Alla åtgärder som kommissionen föreslår i detta förslag överensstämmer med och är förenliga med den nya fleråriga budgetramen för 2014–2020.

5. REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

5.1 Allmänna bestämmelser

I kapitel I fastställs syftet (artikel 1) – direktivet gäller olagligt anskaffande, röjande och utnyttjande av företagshemligheter samt åtgärder, förfaranden och rättsmedel som bör göras tillgängliga inför civilrättslig prövning.

I kapitel I, artikel 2 definieras nyckelbegrepp. Definitionen av ”företagshemlighet” består av följande tre delar: i) informationen ska vara konfidentiell, ii) den bör ha kommersiellt värde genom att den är konfidentiell; iii) företagshemlighetens innehavare bör ha gjort rimliga åtgärder för att bevara dess konfidentialitet. Denna definition följer definitionen av ”information som inte har röjts” i Trips-avtalet.

En avgörande beståndsdel i definitionen av ”innehavare av en företagshemlighet” är begreppet stöd i lagen för kontrollen av en företagshemlighet, också detta i enlighet med Trips-avtalet. Därmed säkerställs att inte enbart företagshemlighetens ursprungliga ägare utan också licenstagare kan skydda företagshemligheten.

Definitionen av ”intrångsgörande varor” omfattar en proportionalitetsbedömning. De varor som formgivits, tillverkats eller marknadsförts på ett olagligt sätt måste gynnas avsevärt av

företagshemligheten i fråga för att betraktas som intrångsgörande varor. Testet bör användas när åtgärder kan komma i fråga som direkt berör varor som tillverkats eller släppts ut på marknaden av en intrångsgörare.

I kapitel II fastställs de omständigheter enligt vilka en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas och röjs (artikel 3), och som ger företagshemlighetens innehavare rätt att ansöka om de åtgärder och rättsmedel som föreskrivs i direktivet. Det huvudsakliga grunden för att betrakta dessa handlingar som olagliga är bristen på samtycke från företagshemlighetens innehavare. I artikel 3 fastställs också att utnyttjandet av en företagshemlighet av en tredje part som inte är direkt inblandad i det olagliga anskaffande, utnyttjande eller röjande som skedde ursprungligen också är olagligt, när denna tredje part kände till, borde ha känt till eller upplystes om att den ursprungliga handlingen var olaglig. I artikel 4 klargörs uttryckligen att oberoende upptäckt och återskapande är legitima sätt att anskaffa information.

5.2 Åtgärder, förfaranden och rättsmedel

I kapitel III fastställs de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som ska göras tillgängliga för företagshemlighetens innehavare i händelse av att företagshemligheten olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs av en tredje part.

I avsnitt 1 fastställs allmänna principer för instrumenten för civilrättslig verkställighet i syfte att förhindra angrepp på företagshemligheter, särskilt med avseende på effektivitet, rättvisa och proportionalitet (artikel 5) och garantier för att förhindra missbruk av rättstvister (artikel 6). Genom artikel 7 inrättas en begränsningsperiod. Enligt artikel 8 ska medlemsstaterna se till att de rättsliga myndigheterna har mekanismer för att bevara konfidentialiteten för företagshemligheter som röjs i domstol i samband med en rättstvist. Åtgärderna ska omfatta följande: att begränsa tillgången till dokument som lämnats in av de berörda parterna eller av tredje part, helt eller delvis; att begränsa tillträdet till domstolsförhandlingar och protokoll; att uppmana parterna eller tredje parter att tillhandahålla icke-konfidentiella versioner av dokument innehållande företagshemligheter samt att tillhandahålla icke-konfidentiella versioner av rättsliga avgöranden. Dessa åtgärder bör tillämpas på ett proportionellt sätt så att parternas rätt till en rättvis domstolsförhandling inte åsidosätts. Åtgärderna för konfidentialitet måste tillämpas under rättstvisten, men också efter denna med tanke på allmänhetens tillgång till handlingar under den tid informationen i fråga är en företagshemlighet.

Avsnitt 2 innehåller bestämmelser om interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder i form av interimistiska förelägganden eller beslagtagande av de intrångsgörande varorna (artikel 9). Vidare fastställs garantier för att säkerställa att dessa interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder vidtas på ett rättvist och proportionellt sätt (artikel 10).

I avsnitt 3 föreskrivs åtgärder som kan begäras med beslutet i sakfrågan. Artikel 11 innehåller bestämmelser om förbud mot utnyttjande eller röjande av företagshemlighet, förbud mot att producera, erbjuda, marknadsföra eller använda intrångsgörande varor (eller importera eller lagra sådana varor i detta syfte) och korrigeringsåtgärder. Korrigeringsåtgärderna kräver, bland annat, att intrångsgöraren förstör eller till företagshemlighetens ursprungliga innehavare överlämnar all information han eller hon innehar med avseende på olagligen anskaffade, utnyttjade eller röjda företagshemligheter. I artikel 12 fastställs skyddsåtgärder för att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i artikel 11 är rättvisa och proportionella.

Möjligheten till skadestånd för den skada som företagshemlighetens innehavare lidit på grund av olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av dennes företagshemlighet fastställs i artikel 13, där det krävs att alla relevanta faktorer beaktas, bland annat de oberättigade vinster som svaranden erhållit. Möjligheten att beräkna skadeståndet på grundval av hypotetiska

royaltyer ges också, i linje med vad som föreskrivs i samband med fall av intrång i immateriella rättigheter.

Artikel 14 ger de behöriga rättsliga myndigheterna rätt att vidta åtgärder för offentliggörande på begäran av sökanden, inbegripet offentliggörande av beslutet i sakfrågan – förutsatt att företagshemligheten inte röjs och åtgärdens proportionalitet beaktas.

Direktivet innehåller inte bestämmelser om gränsöverskridande verkställighet av rättsliga avgöranden eftersom generella EU-regler gäller på detta område, vilket möjliggör verkställighet i alla medlemsstater av en dom om förbud mot import till EU av intrångsgörande varor.

5.3 Påföljder, rapportering och slutbestämmelser

För att säkerställa att direktivet tillämpas effektivt och att de mål som eftersträvas uppfylls innehåller kapitel IV bestämmelser om påföljder vid bristande efterlevnad av de åtgärder som föreskrivs i kapitel III och om övervakning och rapportering.

Kommissionen anser, i linje med de gemensamma förklaringarna om förklarande dokument², att det inte finns tillräckliga argument att formellt begära förklarande dokument från medlemsstaterna för att förklara förhållandet mellan innehållet i direktivet och motsvarande delar i nationella instrument för införlivande. Ur tekniskt perspektiv är direktivet inte särskilt komplicerat, utan innehåller endast ett begränsat antal rättsliga skyldigheter som kräver införlivande med nationell lagstiftning, och behandlar ett väl avgränsat område som redan är reglerat på nationell nivå med avseende på det till immateriella rättigheter närliggande området. Därför förväntas införlivandet på nationell nivå inte bli komplicerat, vilket bör underlätta övervakningen av införlivandet.

² EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om att skydda know-how och företagsinformation (företagshemligheter) som inte har röjts från att olagligen anskaffas, utnyttjas och röjas

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³,
efter att ha hört Europeiska datatillsynsmannen⁴,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Företag och icke-kommersiella forskningsinstitutioner investerar i förvärv, utveckling och tillämpning av know-how och information, som är kunskapsekonomins valuta. Företagens investeringar i att generera och utnyttja intellektuellt kapital avgör deras konkurrenskraft på marknaden och följaktligen deras lönsamhet, som är den underliggande drivkraften till forskning och utveckling i företag. Företag har olika sätt att tillägna sig resultaten av sin innovationsverksamhet när öppenhet inte medger att deras forsknings- och innovationsinvesteringar utnyttjas till fullo. Ett sätt är att skaffa sig formella immateriella rättigheter som patent, mönsterskydd eller upphovsrätt. Ett annat sätt är att skydda tillgången och utnyttja den kunskap som är värdefull för företaget och inte allmänt känd. Sådan know-how och företagsinformation, som inte har röjts och som är avsedd att vara konfidentiell, benämns företagshemlighet. Företag oavsett storlek skattar företagshemligheter lika högt som patent och andra former av immateriella rättigheter och använder konfidentialitet som ett verktyg för företagsledning och skötsel av forskning och innovation. Företagshemligheter täcker ett brett sortiment av information och omfattar utöver tekniska kunskaper kommersiella uppgifter som information om kunder och leverantörer, affärsplaner, marknadsundersökningar och marknadsstrategier. Genom att skydda en sådan bred räckvidd av know-how och kommersiell information, antingen som ett komplement eller ett alternativ till immateriella rättigheter, möjliggör företagshemligheter att en upphovsman genererar vinst från sina skapelser och innovationer, vilket gör företagshemligheter särskilt viktiga för forskning, utveckling och innovation.

³ EUT C , , s. .

⁴ EUT C , , s. .

- (2) Öppen innovation är en viktig metod för att skapa ny kunskap och stöder framväxten av nya och innovativa affärsmodeller som baseras på att man använder kunskap som skapats av flera aktörer. Företagshemligheter spelar en viktig roll för att skydda kunskapsutbytet mellan företag inom och över den inre marknadens gränser i samband med forskning, utveckling och innovation. Forskningsssamverkan, däribland gränsöverskridande samarbete, är särskilt viktig för att öka nivån på företagets forskning och utveckling på den inre marknaden. Öppen innovation är en katalysator för nya idéer så att de kan finna sin väg till marknaden och tillmötesgå konsumenters behov och hantera samhällsutmaningar. På en inre marknad där hinder för sådant gränsöverskridande samarbete minimeras och där samarbetet inte snedvrids borde intellektuellt skapande och intellektuell innovation främja investeringar i innovativa processer, tjänster och produkter. En sådan för intellektuellt skapande och intellektuell innovation gynnsam miljö är också viktig för att öka sysselsättningen och förbättra unionens konkurrenskraft. Företagshemligheter är ett av näringslivets mest använda sätt att skydda intellektuellt skapande och innovativ know-how, men är samtidigt det sätt som i unionens regelverk skyddas minst mot att olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjas av tredje part.
- (3) Innovativa företag utsätts i ökande utsträckning för ohederliga metoder syftande till att angripa deras företagshemligheter, t.ex. stöld, otillåten kopiering, ekonomiskt spionage och konfidentialitetsbrott, som bedrivs av aktörer inifrån eller utanför unionen. Den senaste utvecklingen, exempelvis globalisering, ökad utkontraktering, längre leveranskedjor och ökad användning av informations- och kommunikationsteknik, ökar risken för att sådana metoder används. Om en aktör olagligen anskaffar, utnyttjar eller röjer en företagshemlighet äventyrar detta möjligheten för den legitima innehavaren av företagshemligheten att vara den första som utnyttjar resultatet av sin innovativa verksamhet. Utan några ändamålsenliga och över hela unionen jämförbara rättsliga metoder för att skydda företagshemligheter kommer incitamenten att bedriva innovativ gränsöverskridande verksamhet på den inre marknaden att undergrävas och företagshemligheter kan inte förverkliga sin potential att driva på ekonomisk tillväxt och sysselsättning. Därigenom motverkas innovation och skapande samt investeringar, vilket inverkar på den inre marknadens smidiga funktion och undergräver dess tillväxtfrämjande potential.
- (4) Internationella insatser för att ta itu med detta problem inom ramen för Världshandelsorganisationen har lett till avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (Trips-avtalet). Det innehåller bland annat bestämmelser som ska förhindra tredje part att olagligen anskaffa, utnyttja eller röja företagshemligheter, och dessa bestämmelser utgör gemensamma internationella standarder. Samtliga medlemsstater samt unionen är bundna av detta avtal, som godkändes genom rådets beslut 94/800/EG⁵.
- (5) Trots Trips-avtalet finns det viktiga skillnader mellan medlemsstaternas regelverk när det gäller att förhindra att obehöriga personer olagligen anskaffar, utnyttjar eller röjer företagshemligheter. Exempelvis har inte samtliga medlemsstater antagit nationella definitioner av företagshemligheter och/eller olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter, vilket innebär att skyddets omfattning inte är uppenbar och skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Vidare saknas enhetlighet när det gäller civilrättsliga rättsmedel vid olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av

⁵ Rådets beslut av den 22 december 1994 om ingående, på Europeiska gemenskapens vägnar – vad beträffar frågor som omfattas av dess behörighet – av de avtal som är resultatet av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan (1986–1994) (EGT L 336, 23.12.1994, s. 1).

företagshemligheter, eftersom domstolsförelägganden som förbjuder en viss åtgärd inte alltid är tillgängliga i samtliga medlemsstater mot tredje parter som inte är konkurrenter till legitima innehavare av företagshemligheter. Det finns också skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller behandlingen av tredje parter som i god tro anskaffat en företagshemlighet men som därefter, vid tiden för utnyttjandet, upptäcker att deras anskaffande bygger på ett tidigare olagligt anskaffande av en annan part.

- (6) Nationella regler skiljer sig också åt när det gäller huruvida legitima innehavare av företagshemligheter kan begära förstöring av varor som tillverkats av tredje parter som olagligen utnyttjat företagshemligheter eller om de kan begära återsändning eller förstöring av dokument, filer eller material som innehåller eller innebär att en aktör kan tillämpa den olagligt anskaffade eller utnyttjade företagshemligheten. De tillämpliga nationella reglerna om beräkning av skadestånd beaktar inte alltid företagshemligheters immateriella beskaffenhet, vilket gör det svårt att visa hur mycket vinst som förlorats eller hur mycket intrångsgöraren kunnat berika sig otillbörligt när något marknadsvärde inte kan fastställas för informationen i fråga. Enbart ett fåtal medlemsstater medger tillämpning av abstrakta regler om beräkning av skadestånd på grundval av en rimlig royalty eller avgift som skulle ha kunnat tas ut för en licens att utnyttja företagshemligheten. Vidare finns det i många medlemsstater inga garantier för att en företagshemlighets konfidentialitet kan bevaras om innehavaren av företagshemligheten gör ett rättsligt anspråk angående att en tredje part olagligen anskaffat, utnyttjat eller röjt en företagshemlighet, vilket gör det mindre attraktivt att tillämpa befintliga åtgärder och rättsmedel och försvagar det skydd som erbjuds.
- (7) Skillnaderna mellan de olika medlemsstaternas rättsliga skydd av företagshemligheter innebär att dessa hemligheter inte har en likvärdig skyddsnivå i hela unionen, vilket leder till en uppsplittring av den inre marknaden på detta område och försvagar dessa reglers övergripande avskräckande effekt. Den inre marknaden drabbas i den utsträckning som dessa skillnader minskar företagets incitament att bedriva sådan innovationsrelaterad gränsöverskridande ekonomisk verksamhet, inbegripet forsknings- eller tillverkningssamarbete med partner, eller att lägga ut sådan tillverkning eller göra sådana investeringar i andra medlemsstater som bygger på utnyttjande av information som man vill skydda som företagshemlighet. Gränsöverskridande nätverksbaserad forskning och utveckling samt innovationsanknuten verksamhet, däribland relaterad tillverkning och efterföljande handel över gränserna, blir mindre attraktiv och svårare inom unionen, vilket också medför innovationsrelaterade ineffektiviteter på unionsnivå. Affärsrisken blir dessutom högre i de medlemsstater som har en jämförelsevis lägre skyddsnivå och där företagshemligheter mer enkelt kan stjälas eller olagligen anskaffas på annat sätt. Detta medför att allokeringen av kapital till tillväxtfrämjande innovation på den inre marknaden blir ineffektiv, till följd av de högre utgifterna för skyddsåtgärder i vissa medlemsstater för att kompensera för det otillräckliga rättsskyddet. Detta främjar också verksamheten för illojala konkurrenter, som efter ett olagligt anskaffande av företagshemligheter kan sprida de varor som blir resultatet över hela den inre marknaden. Skillnader i regelverket underlättar även import av varor från tredjeländer till de införselställen i unionen där skyddet är svagare, i de fall varornas formgivning, tillverkningsprocess eller marknadsföring bygger på stulna eller på annat sätt olagligen anskaffade företagshemligheter. På det hela taget försvagar sådana skillnader den inre marknads korrekta funktion.

- (8) Det bör införas regler på unionsnivå om tillnärmning av de nationella regelverken så att det skapas en tillräckligt hög och enhetlig nivå på den rättsliga prövningen på hela den inre marknaden när en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs. För detta ändamål är det viktigt att införa en enhetlig definition av företagshemligheter, utan att man begränsar det föremål som ska skyddas mot angrepp. Denna definition bör således utformas så att den täcker företagsinformation, teknisk information och know-how i fråga om vilken det finns både ett legitimt intresse av konfidentialitet och legitima förväntningar på att denna konfidentialitet kan bevaras. Till sin natur bör denna definition inte omfatta obetydlig information eller kunskaper och färdigheter som anställda får vid normal yrkesutövning och som är kända bland eller tillgängliga för personer inom de kretsar som normalt hanterar informationen i fråga.
- (9) Det är också viktigt att identifiera de omständigheter där ett rättsligt skydd är motiverat. Därför är det nödvändigt att definiera de beteenden och metoder som ska betraktas som olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet. Om unionens institutioner och organ eller nationella offentliga myndigheter röjer affärsrelaterad information som de innehar i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001⁶ eller i enlighet med andra regler om tillgång till handlingar bör detta inte betraktas som ett olagligt röjande av en företagshemlighet.
- (10) För att främja innovation och konkurrens bör bestämmelserna i detta direktiv inte skapa några exklusiva rättigheter till know-how eller information som skyddas som en företagshemlighet. Det bör således förbli möjligt att flera aktörer kommer fram till samma know-how och information, och konkurrenter till innehavare av en företagshemlighet bör också vara fria att återskapa en lagligt anskaffad produkt.
- (11) I linje med proportionalitetsprincipen bör de åtgärder och rättsmedel som är avsedda att skydda företagshemligheter utformas så att de uppnår målet om en smidigt fungerande inre marknad för forskning och innovation utan att andra mål och principer av allmänt intresse äventyras. I detta hänseende bör åtgärderna och rättsmedlen säkerställa att de behöriga rättsliga myndigheterna beaktar värdet av en företagshemlighet, graden av allvar i det beteende som leder till att en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs och konsekvenserna av detta beteende. Det bör även säkerställas att de behöriga offentliga myndigheterna får handlingsmöjligheten att väga intressena hos parterna i en rättstvist, tredje parter intressen och i tillämpliga fall konsumenternas intressen mot varandra.
- (12) Den inre marknadens smidiga funktion skulle undergrävas om de åtgärder och rättsmedel som föreskrivs skulle användas för att uppnå orättmätiga intressen som är oförenliga med målen i detta direktiv. Det är därför viktigt att se till att rättsliga myndigheter får befogenhet att utfärda påföljder mot missbruk från rättssökande som agerar i ond tro och inger uppenbart ogrundade framställningar. Det är även viktigt att de åtgärder och rättsmedel som föreskrivs inte begränsar yttrande- och informationsfriheten (inklusive mediernas frihet och mångfald enligt artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna) eller visslares verksamhet. Skyddet av företagshemligheter bör följaktligen inte omfatta fall där ett röjande av en företagshemlighet tjänar det allmänna intresset genom att ett menligt agerande eller oegentligheter avslöjas.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

- (13) För rättssäkerhetens skull och med tanke på att legitima innehavare av företagshemligheter förväntas efterleva ett aktsamhetskrav när det gäller att bevara sina värdefulla företagshemligheters konfidentialitet och övervaka utnyttjandet av dem bör man begränsa möjligheten att initiera åtgärder för skydd av företagshemligheter till en begränsad tid efter den dag då innehavare av företagshemligheter blir medvetna om eller har anledning att bli medvetna om att en tredje part olagligen anskaffat, utnyttjat eller röjt deras företagshemlighet.
- (14) Risken att en företagshemlighets konfidentialitet förloras under ett rättsligt förfarande avskräcker ofta legitima innehavare av företagshemligheter från att initiera förfaranden för skydd av företagshemligheter, vilket äventyrar ändamålsenligheten hos föreskrivna åtgärder och rättsmedel. Av detta skäl är det nödvändigt att införa särskilda krav syftande till att skydda konfidentialiteten för den företagshemlighet som är föremål för tvist under det rättsliga förfarande som initierats för att skydda företagshemligheten, förutsatt att rätten till en rättvis rättegång kan iakttas på lämpligt sätt. Dessa krav bör innefatta möjligheten att begränsa tillträdet till bevisning eller utfrågningar eller att enbart offentliggöra icke-konfidentiella delar av rättsliga avgöranden. Ett sådant skydd bör fortsätta att gälla efter det att det rättsliga förfarandet har slutförts och så länge som den information som omfattas av företagshemligheten inte är allmän egendom.
- (15) Om en tredje part olagligen anskaffar en företagshemlighet skulle detta kunna få förödande effekter för den legitima innehavaren, eftersom när väl hemligheten har offentliggjorts det är omöjligt för innehavaren att återgå till situationen före det att företagshemligheten förlorades. Följaktligen är det viktigt att föreskriva snabba och tillgängliga interimistiska åtgärder för ett omedelbart upphörande med det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av en företagshemlighet. Ett sådant föreläggande måste vara tillgängligt även om ett beslut i sakfrågan inte har fattats, med vederbörlig hänsyn till rätten till försvar, proportionalitetsprincipen och de särskilda egenskaperna hos fallet i fråga. Det kan också behövas garantier för en ersättningsnivå som är tillräcklig för att täcka de kostnader och den skada som en svarande vållas av oberättigade framställningar, särskilt när varje dröjsmål skulle vålla en legitim innehavare av företagshemligheter irreparabel skada.
- (16) Av samma skäl är det också viktigt att föreskriva åtgärder som förhindrar ytterligare olagligt utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet. För att förbudsåtgärder ska vara ändamålsenliga bör deras varaktighet, när omständigheterna kräver en begränsad varaktighet, vara tillräcklig för att undanröja alla kommersiella fördelar som en tredje part skulle kunna vinna av att olagligen anskaffa, utnyttja eller röja företagshemligheten. Under alla omständigheter bör åtgärder av denna typ inte vara verkställbara om den information som ursprungligen omfattades av företagshemligheten har blivit allmän egendom av skäl som inte kan tillskrivas svaranden.
- (17) En företagshemlighet kan olagligen utnyttjas för att utforma, tillverka eller marknadsföra varor eller delar av varor som därefter kan spridas över den inre marknaden, vilket inverkar på det kommersiella intresset hos innehavaren av företagshemligheten och den inre marknads funktion. I dessa fall och när företagshemligheten i fråga har en betydande inverkan på den resulterade varans kvalitet, värde eller pris eller sänker dess kostnad eller underlättar eller påskyndar dess tillverknings- eller marknadsföringsprocesser är det viktigt att rättsliga myndigheter får befogenhet att vidta lämpliga åtgärder för att se till att dessa varor inte släpps ut på marknaden eller för att de avlägsnas från marknaden. Med tanke på handelns globala karaktär är det också nödvändigt att sådana åtgärder innefattar möjligheten att förbjuda

import av sådana varor till unionen eller lagring av sådana varor för att utbjuda dem till försäljning eller marknadsföra dem på marknaden. Med beaktande av proportionalitetsprincipen bör korrigeringsåtgärder inte nödvändigtvis innebära förstöring av varor när det finns andra praktiska lösningar, exempelvis undanröjande av varornas intrångsgörande egenskaper eller avyttring av varorna utanför marknaden, t.ex. donationer till välgörenhetsorganisationer.

- (18) Personer kan ursprungligen ha anskaffat en företagshemlighet i god tro men därefter blivit medvetna om, inbegripet genom delgivning av ett meddelande från den ursprungliga innehavaren av företagshemligheten, att deras kunskap om företagshemligheten bygger på källor som utnyttjat eller röjt företagshemligheten på ett olagligt sätt. För att undvika att korrigeringsåtgärder eller förelägganden i sådana fall kan vålla dessa personer oproportionell skada bör medlemsstaterna föreskriva en möjlighet att den skadelidande parten i tillämpliga fall och som ett alternativ får ekonomisk ersättning, förutsatt att denna ersättning inte överstiger beloppet av de royaltyer eller avgifter som skulle ha debiterats om personen hade fått tillstånd att utnyttja företagshemligheten, under den tidsperiod då utnyttjandet av företagshemligheten skulle ha kunnat förhindras av den ursprungliga innehavaren av företagshemligheten. I de fall ett olagligt utnyttjande av en företagshemlighet skulle utgöra en överträdelse av andra regler än de som föreskrivs i detta direktiv eller sannolikt skulle skada konsumenter bör dock ett sådant olagligt utnyttjande inte tillåtas.
- (19) För att undvika att personer som medvetet eller som rimligen borde vara medvetna om att de olagligen anskaffar, utnyttjar eller röjer en företagshemlighet drar nytta av detta beteende och för att säkerställa att den skadelidande innehavaren av företagshemligheten i största möjliga utsträckning återgår till den situation där denne skulle ha befunnit sig om detta beteende inte hade ägt rum, är det nödvändigt att föreskriva en tillräcklig kompensation för den skada som vållats av det olagliga beteendet. Vid fastställandet av beloppet av det skadestånd som den skadelidande innehavaren av företagshemligheten tilldöms bör man beakta samtliga relevanta faktorer, t.ex. inkomstförlusten för innehavaren av företagshemligheten eller den oberättigade vinst som intrångsgöraren gör och, i tillämpliga fall, den immateriella skada som innehavaren av företagshemligheten vållas. I de fall det med hänsyn till företagshemligheters immateriella beskaffenhet skulle vara svårt att fastställa beloppet av den faktiska skadan kan skadeståndsbeloppet alternativt grundas på t.ex. de royaltyer eller avgifter som skulle ha debiterats om intrångsgöraren hade begärt tillstånd att utnyttja företagshemligheten. Ändamålet är inte att införa en skyldighet att föreskriva skadestånd i bestraffande syfte utan att säkerställa kompensation grundad på ett objektiva kriterium samtidigt som hänsyn tas till de utgifter som innehavaren av företagshemligheten ådrar sig, t.ex. kostnader för identifiering och forskning.
- (20) För att få en kompletterande avskräckande effekt på framtida intrångsgörare och öka allmänhetens medvetande är det lämpligt att beslut offentliggörs, bland annat med hjälp av framträdande annonser, i fall som rör ett olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter och i den utsträckning som ett sådant offentliggörande inte medför att företagshemligheten röjs eller oproportionellt inverkar på fysiska personers personliga integritet och anseende.
- (21) Ändamålsenligheten hos de åtgärder och rättsmedel som är tillgängliga för innehavare av företagshemligheter kan undergrävas om aktörer inte efterlever de beslut som behöriga rättsliga myndigheter fattar. Av detta skäl är det nödvändigt att se till att dessa myndigheter får lämpliga befogenheter att utfärda påföljder.

- (22) För att underlätta en enhetlig tillämpning av åtgärder för skydd av företagshemligheter bör det föreskrivas system för samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna, å ena sidan, och mellan medlemsstaterna och kommissionen, å andra sidan, särskilt genom att man inrättar ett nätverk av kontaktpersoner utsedda av medlemsstaterna. För att möjliggöra en översyn av huruvida dessa åtgärder uppnår sina avsedda mål bör vidare kommissionen, vid behov biträdd av Europeiska observatoriet avseende intrång i immateriella rättigheter, granska tillämpningen av detta direktiv och de nationella åtgärdernas ändamålsenlighet.
- (23) Detta direktiv iakttar de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till respekt för privatliv och familjeliv, rätten till skydd av personuppgifter, rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet, rätten till fritt yrkesval och till att arbeta, näringsfriheten, rätten till egendom, rätten till god förvaltning, rätten till tillgång till akter, rätten att bevara affärshemligheter, rätten till ett effektivt rättsmedel, rätten till en opartisk domstol och rätten till försvar.
- (24) Det är viktigt att man respekterar rätten till personlig integritet och skyddet för personuppgifter för varje person som är involverad i sådana rättstvister som rör olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter och där dennes personuppgifter behandlas. I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁷ regleras den behandling av personuppgifter som utförs i medlemsstaterna inom ramen för det här direktivet och under övervakning av medlemsstaternas behöriga myndigheter, särskilt de oberoende myndigheter som medlemsstaterna utsett.
- (25) Eftersom målet för detta direktiv, dvs. att skapa en smidigt fungerande inre marknad genom upprättande av en tillräcklig och jämförbar nivå på den rättsliga prövningen på hela den inre marknaden när en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (26) Detta direktiv bör inte sträva efter att inrätta harmoniserade regler för rättsligt samarbete, jurisdiktioner och erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område eller hantera tillämplig lagstiftning. Andra unionsinstrument som i allmänna ordalag reglerar sådana frågor bör i princip vara lika tillämpliga på det område som omfattas av detta direktiv.
- (27) Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av konkurrensregler, särskilt artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv bör inte användas för att otillbörligt begränsa konkurrensen på ett sätt som strider mot det fördraget.
- (28) De åtgärder som införs för att skydda företagshemligheter mot olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande bör inte påverka tillämpningen av andra relevanta regler på andra områden, däribland de som rör immateriella rättigheter, personlig integritet, tillgång till handlingar och avtalsrätt. När tillämpningsområdet för Europaparlamentets

⁷

Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

och rådets direktiv 2004/48/EG⁸ och tillämpningsområdet för det här direktivet överlappar varandra, bör emellertid det här direktivet ha företräde som *lex specialis*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1

Syfte och tillämpningsområde

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för skydd mot olagligt anskaffande, röjande och utnyttjande av företagshemligheter.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

- 1) *företagshemlighet*: information som uppfyller samtliga följande krav:
 - a) Den är hemlig i den meningen att den inte, som helhet eller i den form dess beståndsdelar ordnats och satts samman, är allmänt känd hos eller lätt tillgänglig för personer i de kretsar som normalt sett handskas med denna typ av information.
 - b) Den har kommersiellt värde genom att den är hemlig.
 - c) Den person som lagligen förfogar över den har vidtagit med hänsyn till omständigheterna rimliga åtgärder för att hålla den hemlig.
- 2) *innehavare av en företagshemlighet*: en fysisk eller juridisk person som lagligen kontrollerar en företagshemlighet.
- 3) *intrångsgörare*: varje fysisk eller juridisk person som olagligen har anskaffat, utnyttjat eller röjt företagshemligheter.
- 4) *intrångsgörande varor*: varor vars formgivning, kvalitet, tillverkningsprocess eller marknadsföring gynnas avsevärt av olagligen anskaffade, utnyttjade eller röjda företagshemligheter.

Kapitel II

Olagligt anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter

Artikel 3

Olagligt anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter

1. Medlemsstaterna ska se till att innehavare av företagshemligheter har rätt att ansöka om de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv för att

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter (EUT L 157, 30.4.2004, s. 45).

förhindra, eller få ersättning för, att en företagshemlighet olagligen anskaffas, utnyttjas eller röjs.

2. Det ska anses olagligt att anskaffa en företagshemlighet utan att innehavaren av företagshemligheten samtycker, om detta sker uppsåtligen eller till följd av grov oaktsamhet genom
 - a) obehörigt tillträde till eller kopiering av handlingar, föremål, material, ämnen eller elektroniska filer som med stöd i lagen kontrolleras av innehavaren av företagshemligheten, som innehåller företagshemligheten eller från vilka företagshemligheten kan härledas,
 - b) stöld,
 - c) bestickning,
 - d) bedrägeri,
 - e) överträdelse eller uppmuntran till överträdelse av en överenskommelse om konfidentialitet eller en annan skyldighet att bibehålla konfidentialitet,
 - f) varje annat beteende som under dessa omständigheter anses strida mot god affärssed.
3. Det ska anses olagligt att utnyttja eller röja en företagshemlighet utan att innehavaren av affärshemligheten samtycker om detta görs uppsåtligen eller till följd av grov oaktsamhet av en person som konstateras uppfylla något av följande villkor:
 - a) Personen har anskaffat företagshemligheten olagligen.
 - b) Personen bryter mot en överenskommelse om konfidentialitet eller en annan skyldighet att bibehålla konfidentialitet kring företagshemligheten.
 - c) Personen bryter mot en avtalsförpliktelse eller en annan skyldighet att begränsa utnyttjandet av företagshemligheten.
4. Det ska också anses olagligt att utnyttja eller röja en företagshemlighet om en person vid tidpunkten för utnyttjandet eller röjandet kände till eller, under omständigheterna, borde ha känt till att företagshemligheten erhållits från en annan person som olagligen utnyttjat eller röjt företagshemligheten i den mening som avses i punkt 3.
5. Att medvetet eller avsiktligt producera, utbjuda till försäljning eller marknadsföra intrångsgörande varor, eller att importera, exportera eller lagra dem i detta syfte, ska anses utgöra olagligt utnyttjande av en företagshemlighet.

Artikel 4

Lagligt anskaffande, utnyttjande och röjande av företagshemligheter

1. Det ska anses lagligt att anskaffa företagshemligheter om de erhålls på ett av följande sätt:
 - a) Oberoende upptäckt eller skapande.
 - b) Iakttagelse, undersökning, demontering eller test av en produkt eller ett föremål som har ställts till allmänhetens förfogande eller som den person som anskaffar informationen lagligen innehar.
 - c) Arbetstagarföreträdarens utövande av sin rätt till information och samråd i enlighet med unionens lagstiftning och nationell lagstiftning och/eller praxis.

- d) Varje annan metod som under omständigheterna överensstämmer med god affärssed.
2. Medlemsstaterna ska se till att det inte föreligger någon rätt att ansöka om de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv om det påstådda anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten ägt rum i något av följande fall:
- a) För att på ett legitimt sätt utöva rätten till yttrande- och informationsfrihet.
 - b) För att avslöja en sökandes menliga agerande, oegentligheter eller olagliga verksamhet, förutsatt att det påstådda anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten var nödvändigt för ett sådant avslöjande och förutsatt att svaranden agerade i det allmännas intresse.
 - c) Arbetstagare röjde företagshemligheten för sina företrädare som en del av företrädarnas legitima utövande av sina uppgifter.
 - d) För att kunna fullfölja en utomobligatorisk förpliktelse.
 - e) För att skydda ett legitimt intresse.

Kapitel III

Åtgärder, förfaranden och rättsmedel

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 5

Allmän skyldighet

- 1. Medlemsstaterna ska sörja för de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som krävs för att garantera tillgången till rättslig prövning mot olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter.
- 2. Åtgärderna, förfarandena och rättsmedlen ska
 - a) vara rättvisa och skäliga,
 - b) inte vara onödigt komplicerade eller kostsamma eller medföra oskäliga tidsfrister eller omotiverade dröjsmål,
 - c) vara ändamålsenliga och avskräckande.

Artikel 6

Proportionalitet och missbruk av rättstvister

- 1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna tillämpar de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs enligt detta direktiv på ett sätt som
 - a) är proportionellt,
 - b) undviker att hinder skapas för laglig handel på den inre marknaden,
 - c) ger ett skydd mot att de missbrukas.

2. Om medlemsstaternas behöriga rättsliga myndigheter finner att ett rättsanspråk som gäller det olagliga anskaffandet, röjandet eller utnyttjandet av en företagshemlighet är uppenbart ogrundat och att den sökande har inlett det rättsliga förfarandet i ond tro i syfte att på ett illojalt sätt försena eller begränsa den svarandes tillträde till marknaden eller på annat sätt hota eller trakassera svaranden, ska medlemsstaterna se till att de behöriga rättsliga myndigheterna har rätt att vidta följande åtgärder:
- a) Utfärda påföljder för den sökande.
 - b) Besluta om spridning av informationen om det beslut som fattas i enlighet med artikel 14.

De åtgärder som avses i första stycket ska inte påverka möjligheten för svaranden att begära skadestånd, om unionslagstiftningen eller den nationella lagstiftningen så medger.

Artikel 7 *Begränsningsperiod*

Medlemsstaterna ska se till att ansökningar om tillämpning av de åtgärder, förfaranden och rättsmedel som föreskrivs i detta direktiv kan göras inom minst ett år men inte mer än två år efter den dag då den sökande blev medveten om eller hade anledning att bli medveten om det senaste sakförhållande som gett upphov till ansökan.

Artikel 8 *Bevarande av konfidentialitet kring företagshemligheter under rättsliga förfaranden*

1. Medlemsstaterna ska se till att parterna, deras rättsliga företrädare, domstolstjänstemän, vittnen, sakkunniga och varje annan person som deltar i det rättsliga förfarandet om det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av en företagshemlighet, eller som har tillgång till handlingar som ingår i det rättsliga förfarandet, inte får utnyttja eller röja företagshemligheter eller påstådda företagshemligheter om vilka de har blivit medvetna till följd av ett sådant deltagande eller en sådan tillgång.

Den skyldighet som avses i första stycket ska upphöra om någon av följande omständigheter föreligger:

- a) Om den påstådda företagshemligheten under förfarandet inte anses uppfylla kraven i artikel 2.1.
 - b) Om den berörda informationen över tid blir allmänt känd bland eller lätt tillgänglig för personer i de kretsar som normalt sett handskas med denna typ av information.
2. Medlemsstaterna ska också se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, efter en vederbörligen motiverad begäran av en part, kan vidta de särskilda åtgärder som krävs för att bevara konfidentialiteten kring företagshemligheter eller påstådda företagshemligheter som utnyttjas eller som det hänvisas till under det rättsliga förfarande som rör det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av en företagshemlighet.

De åtgärder som avses i första stycket ska minst omfatta följande möjligheter:

- a) Att begränsa tillgången till alla dokument innehållande företagshemligheter som lämnats in av de berörda parterna eller av tredje part, helt eller delvis.

- b) Att begränsa tillträdet till domstolsförhandlingar, där företagshemligheter kan komma att röjas, och motsvarande protokoll eller utskrifter. I undantagsfall och om det finns en tillfredsställande motivering får de behöriga rättsliga myndigheterna begränsa parternas tillgång till dessa domstolsförhandlingar och besluta att de ska genomföras endast i närvaro av parternas rättsliga företrädare och auktoriserade sakkunniga som omfattas av den skyldighet att bevara konfidentialitet som avses i punkt 1.
- c) Att tillhandahålla en icke-konfidentiell version av varje rättsligt avgörande, där de passager som innehåller företagshemligheter har avlägsnats.

Om den behöriga rättsliga myndigheten, på grund av behovet att skydda en företagshemlighet eller en påstådd företagshemlighet och enligt andra stycket led a i denna punkt, beslutar att bevisning som en part lagligen förfogar över inte ska röjas för den andra parten, och om denna bevisning är väsentlig för lösningen av tvisten, får den rättsliga myndigheten ändå tillåta att denna information röjs för motpartens juridiska ombud och, när så är lämpligt, för auktoriserade sakkunniga som omfattas av den skyldighet att bevara konfidentialitet som avses i punkt 1.

- 3. När de behöriga rättsliga myndigheterna beslutar om att bevilja eller avslå en ansökan som avses i punkt 2 och när de bedömer dess proportionalitet ska de ta hänsyn till de berörda parternas och, i tillämpliga fall, tredje parts legitima intressen samt till möjlig skada som någon av parterna och, i tillämpliga fall, tredje part kan åsamkas, till följd av att ansökan beviljas eller avslås.
- 4. All behandling av personuppgifter enligt punkterna 1, 2 och 3 ska ske i enlighet med direktiv 95/46/EG.

AVSNITT 2

INTERIMISTISKA ÅTGÄRDER OCH SÄKERHETSÅTGÄRDER

Artikel 9

Interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder

- 1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, på begäran av innehavaren av en företagshemlighet, får besluta att någon av följande interimistiska åtgärder och säkerhetsåtgärder ska vidtas mot den påstådda intrångsgöraren:
 - a) Upphörande med eller förbud mot utnyttjande eller röjande av företagshemligheten på interimsbasis.
 - b) Förbud mot att producera, utbjuda till försäljning, marknadsföra eller använda intrångsgörande varor, eller att importera, exportera eller lagra dem i detta syfte.
 - c) Beslagtagande eller överlämnande av de varor som misstänks göra intrång, inbegripet importerade varor, för att förhindra att de införs eller omsätts på marknaden.
- 2. Medlemsstaterna ska se till att de rättsliga myndigheterna som villkor för att det påstådda olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av en företagshemlighet ska få fortsätta får kräva att det ställs säkerheter som syftar till att garantera att innehavaren av företagshemligheten kompenseras.

Artikel 10
Villkor för ansökningar och skyddsåtgärder

1. När det gäller de åtgärder som avses i artikel 9 ska medlemsstaterna se till att de behöriga rättsliga myndigheterna har befogenhet att kräva att sökanden lägger fram bevisning som rimligtvis kan anses som tillgänglig för att förvissa sig om att en företagshemlighet föreligger, att sökanden är den legitima innehavaren av företagshemligheten och att företagshemligheten har anskaffats olagligen, att företagshemligheten utnyttjas eller röjs olagligen, eller att ett olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheten är nära förestående.
2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, när de beslutar om att bevilja eller avslå ansökan och när de bedömer dess proportionalitet, är skyldiga att ta hänsyn till företagshemlighetens värde, de åtgärder som vidtagits för att skydda företagshemligheten, svarandens beteende vid anskaffandet, röjandet eller utnyttjandet av företagshemligheten, effekterna av det olagliga röjandet eller utnyttjandet av företagshemligheten, parternas legitima intressen och den effekt som beviljandet eller avvisandet av åtgärderna skulle kunna ha på parterna, tredje parts legitima intressen, allmänhetens intresse och skyddet av grundläggande rättigheter, inbegripet yttrandefriheten och informationsfriheten.
3. Medlemsstaterna ska se till att de interimistiska åtgärder som avses i artikel 9, på begäran av svaranden, återkallas eller på annat sätt upphör att gälla om
 - a) sökanden inte väcker talan som leder till ett beslut i sakfrågan hos den behöriga rättsliga myndigheten, inom en rimlig tidsperiod som fastställs av den rättsliga myndighet som beslutar att åtgärderna ska vidtas i de fall där medlemsstatens lagstiftning så tillåter eller, i avsaknad av ett sådant fastställande, inom en period på högst 20 arbetsdagar eller 31 kalenderdagar, beroende på vilket som är längre,
 - b) den berörda informationen under tiden har upphört att uppfylla kraven i artikel 2.1 av orsaker som inte kan tillskrivas svaranden.
4. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna får göra de interimistiska åtgärder som avses i artikel 9 avhängiga av att sökanden ställer lämplig säkerhet eller motsvarande garanti avsedd att garantera kompensation för eventuell skada som åsamkas svaranden och, i tillämpliga fall, andra personer som påverkas av åtgärderna.
5. Om de interimistiska åtgärderna återkallas på grundval av punkt 3 a, om de förfaller på grund av en handling eller underlåtenhet av den sökande eller om det senare framkommer att det inte förekommit något olagligt anskaffande, röjande eller utnyttjande av företagshemligheter eller något hot om sådant beteende, ska de behöriga rättsliga myndigheterna ha befogenhet att ålägga sökanden, på begäran av svaranden eller en skadelidande tredje part, att ge svaranden, eller den skadelidande tredje parten, lämplig kompensation för eventuell skada till följd av dessa åtgärder.

AVSNITT 3

ÅTGÄRDER EFTER BESLUT I SAKFRÅGAN

Artikel 11

Förelägganden och korrigeringsåtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, om det föreligger ett rättsligt avgörande som fastställer ett olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet, på begäran av sökanden får rikta ett beslut mot intrångsgöraren om
 - a) upphörande med eller förbud mot utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten,
 - b) förbud mot att producera, utbjuda till försäljning, marknadsföra eller använda intrångsgörande varor, eller att importera, exportera eller lagra dem i detta syfte,
 - c) antagande av lämpliga korrigeringsåtgärder avseende de intrångsgörande varorna.
2. De korrigeringsåtgärder som avses i punkt 1 c ska inbegripa följande:
 - a) En förklaring om intrång.
 - b) Återkallande av de intrångsgörande varorna från marknaden.
 - c) Undanröjande av de intrångsgörande varornas intrångsgörande karaktär.
 - d) Förstöring av de intrångsgörande varorna eller, i tillämpliga fall, tillbakadragande av dessa från marknaden, under förutsättning att en sådan åtgärd inte undergräver skyddet för den berörda företagshemligheten.
 - e) Förstöring av dokument, föremål, material, ämnen eller elektroniska filer, helt eller delvis, som innehåller eller innebär att en aktör kan tillämpa företagshemligheten eller, i tillämpliga fall, överlämnande till innehavaren av företagshemligheten av dessa dokument, föremål, material, ämnen och elektroniska filer, helt eller delvis.
3. Medlemsstaterna ska se till att de rättsliga myndigheterna, när de beslutar om att de intrångsgörande varorna ska dras tillbaka från marknaden, på begäran av innehavaren av företagshemligheten får besluta att varorna ska överlämnas till innehavaren eller till välgörenhetsorganisationer på villkor som ska fastställas av de rättsliga myndigheterna och som syftar till att garantera att de berörda varorna inte åter kommer ut på marknaden.

De rättsliga myndigheterna ska besluta att dessa åtgärder ska vidtas på intrångsgörarens bekostnad, såvida det inte finns särskilda skäl mot detta. Åtgärderna ska inte påverka eventuella skadestånd som innehavaren av företagshemligheten kan ha rätt till på grund av det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten.

Artikel 12

Villkor för ansökningar, skyddsåtgärder och alternativa åtgärder

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, när de behandlar en ansökan om antagande av de förelägganden och korrigeringsåtgärder som avses i

artikel 11 och när de bedömer deras proportionalitet, tar hänsyn till företagshemlighetens värde, de åtgärder som vidtagits för att skydda företagshemligheten, intrångsgörarens beteende vid anskaffandet, röjandet eller utnyttjandet av företagshemligheten, effekterna av det olagliga röjandet eller utnyttjandet av företagshemligheten, parternas legitima intressen och den effekt som beviljandet eller avvisandet av åtgärderna skulle kunna ha på parterna, tredje parts legitima intressen, allmänhetens intresse och skyddet av grundläggande rättigheter, inbegripet yttrandefriheten och informationsfriheten.

Om de behöriga myndigheterna begränsar varaktigheten för den åtgärd som avses i artikel 11.1 a ska denna varaktighet vara tillräcklig för att undanröja eventuella kommersiella eller ekonomiska fördelar som intrångsgöraren skulle ha kunnat få genom det olagliga anskaffandet, röjandet eller utnyttjandet av företagshemligheten.

2. Medlemsstaterna ska se till att de åtgärder som avses i artikel 11.1 a, på begäran av svaranden, återkallas eller på annat sätt upphör att gälla om den berörda informationen under tiden har upphört att uppfylla villkoren i artikel 2.1 av orsaker som inte kan tillskrivas svaranden.
3. Medlemsstaterna ska föreskriva att den behöriga rättsliga myndigheten, på begäran av den person som kan komma att omfattas av de åtgärder som anges i artikel 11, får besluta att ekonomisk ersättning ska betalas ut till den skadelidande parten i stället för att tillämpa dessa åtgärder, om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den berörda personen har ursprungligen förvärvat kunskaper om företagshemligheten i god tro och uppfyller villkoren i artikel 3.4.
 - b) Om de berörda åtgärderna genomfördes skulle den personen åsamkas oproportionellt stor skada.
 - c) Den ekonomiska ersättningen till den skadelidande parten förefaller tämligen tillfredsställande.

Om det fattas beslut om ekonomisk ersättning i stället för det beslut som avses i artikel 11.1 a får den ekonomiska ersättningen inte överstiga beloppet av de royaltyer eller avgifter som skulle ha debiterats, om personen hade begärt tillstånd att utnyttja den berörda företagshemligheten, under den tidsperiod då det skulle ha kunnat vara förbjudet att utnyttja företagshemligheten.

Artikel 13 *Skadestånd*

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna, på begäran av den skadelidande parten, ålägger den intrångsgörare som visste eller borde ha vetat att han eller hon olagligen anskaffade, röjde eller utnyttjade en företagshemlighet att till innehavaren av företagshemligheten betala ett skadestånd som står i proportion till den faktiska skadan.
2. Vid fastställandet av skadeståndet ska de behöriga rättsliga myndigheterna ta hänsyn till alla relevanta faktorer, såsom de negativa ekonomiska konsekvenserna, inbegripet utebliven vinst, för den skadelidande parten, eventuell oberättigad vinst som intrångsgöraren har gjort och, i tillämpliga fall, omständigheter som inte är av ekonomisk art, såsom immateriell skada som innehavaren av företagshemligheten åsamkats av det olagliga anskaffandet, utnyttjandet eller röjandet av företagshemligheten.

I tillämpliga fall får de behöriga rättsliga myndigheterna dock också fastställa skadeståndet till ett engångsbelopp på grundval av faktorer såsom åtminstone beloppet av de royaltier eller avgifter som skulle ha debiterats om intrångsgöraren hade begärt tillstånd att utnyttja den berörda företagshemligheten.

Artikel 14

Offentliggörande av rättsliga avgöranden

1. Medlemsstaterna ska se till att de rättsliga myndigheterna, om det inletts ett rättsligt förfarande om olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av en företagshemlighet, på begäran av sökanden och på intrångsgörarens bekostnad får besluta om lämpliga åtgärder för att informera om avgörandet, inbegripet att offentliggöra det helt eller delvis.
2. Vid varje åtgärd som avses i punkt 1 ska konfidentialiteten kring företagshemligheter bevaras i enlighet med artikel 8.
3. När de behöriga rättsliga myndigheterna beslutar om huruvida en åtgärd för offentliggörande ska vidtas och när de bedömer dess proportionalitet ska de beakta den möjliga skada som en sådan åtgärd kan medföra för intrångsgörarens personliga integritet och anseende, om intrångsgöraren är en fysisk person, samt företagshemlighetens värde, intrångsgörarens beteende vid anskaffandet, röjandet eller utnyttjandet av företagshemligheten, effekterna av det olagliga röjandet eller utnyttjandet av företagshemligheten, och sannolikheten för ytterligare olagligt utnyttjande eller röjande av företagshemligheten från intrångsgörarens sida.

Kapitel IV

Påföljder, rapportering och slutbestämmelser

Artikel 15

Påföljder om de skyldigheter som anges i detta direktiv inte fullgörs

Medlemsstaterna ska se till att de behöriga rättsliga myndigheterna får utdöma påföljder för parterna, deras rättsliga företrädare och andra personer som underlåter eller vägrar att rätta sig efter åtgärder som antas enligt artiklarna 8, 9 och 11.

De påföljder som föreskrivs ska inbegripa möjligheten att förelägga viten om en åtgärd som antagits i enlighet med artiklarna 9 och 11 inte efterlevs.

Påföljderna ska vara ändamålsenliga, proportionella och avskräckande.

Artikel 16

Informationsutbyte och kontaktpersoner

För att främja samarbete, inklusive informationsutbyte, mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och kommissionen, ska varje medlemsstat utse en eller flera nationella kontaktpersoner för frågor som rör genomförandet av de åtgärder som anges i detta direktiv. De ska överlämna uppgifter om dessa nationella kontaktpersoner till övriga medlemsstater och till kommissionen.

Artikel 17
Rapporter

1. Senast den XX XX 20XX [tre år efter utgången av införlivandeperioden] ska Europeiska unionens byrå för varumärken, mönster och modeller, inom ramen för verksamheten vid Europeiska observatoriet avseende intrång i immateriella rättigheter, utarbeta en första rapport om utvecklingstendenserna när det gäller rättstvister om olagligt anskaffande, utnyttjande eller röjande av företagshemligheter i enlighet med detta direktiv.
2. Senast den XX XX 20XX [fyra år efter utgången av införlivandeperioden] ska kommissionen utarbeta en lägesrapport om tillämpningen av detta direktiv och överlämna den till Europaparlamentet och rådet. I denna rapport ska vederbörlig hänsyn tas till den rapport som utarbetats av Europeiska observatoriet avseende intrång i immateriella rättigheter.
3. Senast den XX XX 20XX [åtta år efter utgången av införlivandeperioden] ska kommissionen göra en utvärdering av effekterna av detta direktiv och överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 18
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den XX XX 20XX [24 månader efter dagen för antagandet av detta direktiv]. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 19
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 20
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande